

je ajoza, je nadzija Staba a Hutter.
ale, jokdož swojacy text dale lež praji, to kupte sfo pisanje
kajt na stronu paji.

nej werno, so lac sfo die, dyž dacha so ciaci, kajž gemaže
teci sfo noj Duch snim wodzi.

ja woszaujt sfoym febi: djeti: , te pan ne wospolite sfo
da reszwendzi sfojehan mojim Litowianem, a wopomu
tce bieżesth fabjeriest.

Johduž sfo we swietych Lach Lach para. ton Schmodry
Nerjajad sat Pan mi.

Sejth nelyku po spj necoješkopju, so sradž sfo nadz nedodaj
ton Samoprawy smentii mi.

jokdož swojim rosnosz fapluje
daj jenu schitca wolu mi

dyž ja sfo lež tci ghowam trudy a mojim gurtau
wulrobu oři smolom newoskorijn trudy

tach poj, ja skylonje lebe ladam.

Johduž coy sze dolal nauuczeni to ēeni fabjeris u,
smyjedzie.

Tajke Towarstwo polske, už na duszli wam wuziška
ony smy potni Rjeschewja

sfo newinie na ciadyr boe

kan huffo Dijeczo ambadzene, na kotrymži hesshe nadz'ja

leži fesjone Czerpanje a Ryfot a Merlou wopomnože
so sly losch smolom polije!

chže wohelui Kschitz wam Skroplenosz wafor, vonz
badz̄e phido narunac̄.